

Wymogi redakcyjne i instrukcja dla Autorów „Studiów Źródłoznawczych”

Redakcja zwraca się do wszystkich Autorów z prośbą o stosowanie następujących zasad, dotyczących formy nadsyłanych tekstów:

1. Wszystkie teksty, prosimy przesyłać w formie elektronicznej, zapisane w formacie RTF jako załącznik do e-maila, skierowanego pod naszym adresem internetowym: **redakcja@studia-zrodloznawcze.pl** lub w jednym egzemplarzu wydruku komputerowego, napisanego z odstępem 1,5 i na płycie CD.

Ostateczna decyzja o zawartości bieżącego tomu jest podejmowana w maju danego roku.

2. W tekstach przeznaczonych do działów „Rozprawy”, „Materiały”, „Przeglądy”, „Dyskusje” umieszczamy na początku imię i nazwisko autora oraz afiliację (w przypadku zatrudnienia w uczelni lub instytucji naukowo-badawczej) lub miasto (w przypadku Autorów niezatrudnionych oraz doktorantów i studentów). Wszystkie te elementy prosimy pisać zwykłą czcionką, nie zaś wielkimi literami.

3. W nagłówku recenzji umieszcza się kolejno: imię (w formie rozwiniętej) i nazwisko autora recenzowanej pracy, jej tytuł i ewentualnie podtytuł (według strony tytułowej); jeśli recenzja dotyczy pracy zbiorowej, wówczas po tytule podajemy imię i nazwisko redaktora; następnie — w przypadku pracy wielotomowej — liczbę tomów lub części (cyframi arabskimi) i dalej: wydawnictwo, miejsce i rok wydania oraz liczbę stron liczbowanych i nieliczbowanych oraz liczbę ilustracji. Jeżeli recenzowana praca stanowi nowy tom jakiejś serii wydawniczej, to nazwę serii i numer tomu podajemy, oddzielając te elementy przecinkami, przed nazwą wydawnictwa. Wyrazy Autor, Wydawca, Redaktor w odniesieniu do autora recenzowanej pozycji, wydawcy recenzowanego wydawnictwa źródłowego lub redaktora pracy zbiorowej piszemy dużą literą. Imię i nazwisko autora recenzji oraz afiliację umieszcza się na końcu tekstu z prawej strony. Artykuły recenzyjne i dyskusje powinny być przez autora opatrzone tytułem, a pełny opis bibliograficzny zamieszcza się w pierwszym przypisie.

W recenzjach i artykułach recenzyjnych przypisy stosuje się na tych samych zasadach jak w każdym innym artykule naukowym. W nawiasach w samym tekście mogą być umieszczanie jedynie numery stron recenzowanej pracy.

Przykładowe opisy bibliograficzne recenzowanych pozycji:

Zenon Piech, Monety, pieczęcie i herby w systemie symboli władzy Jagiellonów, Wydawnictwo DiG, Warszawa 2003, ss. 365, 1 nlb., il. 83.

Kolektarz wawelski sprzed 1526 roku świadek liturgii Kościoła krakowskiego w XV, XVI i XVII wieku, oprac. i edycja X. Szymon Fedorowicz, Monumenta Sacra Polonorum, t. 3, Polska Akademia Umiejętności, Kraków 2007, ss. 478, il. barwnych 24.

4. Stosujemy przypisy dolne. Odnośniki do przypisów w tekście powinny być umieszczane przed kropką kończącą zdanie (chyba że kończy je skrót: w. — wiek, r. — rok) lub przed przecinkiem w środku zdania (chyba że muszą się znaleźć między słowami, których nie oddziela przecinek).

5. W tekstach stosujemy ogólnie przyjęte skróty (np., m.in., itp., tzw.), a także z reguły: r. (rok) i w. (wiek) — inne - jak najoszczędniej - w miarę potrzeby. Nazwy miesięcy podajemy cyfrą rzymską, gdy występują wraz z dniem i rokiem (bez oddzielających je kropek), w innych przypadkach w ich brzmieniu słownym (15 VII 1410; 16 lipca; w lipcu 1410 r.).

6. W przypisach prosimy stosować skróty zgodnie z zamieszczonym wykazem. Tytuły książek i artykułów pisze się kursywą; czasopism — czcionką prostą, w cudzysłowie (chyba, że na nazwę czasopisma stosuje się skrót, wtedy bez cudzysłowu); serii wydawniczych — prosto, bez cudzysłowu. Po tytule publikacji zamieszczonej w opracowaniu zbiorowym piszemy po przecinku — w: (bez nawiasów). Numery tomów, roczników, zeszytów i części periodyków oraz innych publikacji podaje się cyframi arabskimi, a nazwiska autorów drukiem zwykłym, nie rozstrzelonym. Przy autorach przywoływanych w tekście zasadniczym podajemy za pierwszym razem imię w pełnym brzmieniu, potem inicjał imienia; w przypisach — inicjał imienia, również w skróconym opisie bibliograficznym.

Przykłady opisu artykułu z czasopisma:

A. Gieysztor, Społeczeństwo i państwo pierwszych Piastów wobec chrystianizacji, „Nasza Przyszłość”, 69, 1988, s. 11-22

A. Gieysztor, Syntezy, kompendia i pomoce historiografii polskiej w ostatnim półwieczu, Kwart. Hist., 94, 1987, nr 1, s. 243-253

Przykład opisu artykułu z pracy zbiorowej:

G. Labuda, Księżna Dobrawa i książę Mieszko jako rodzice chrześni Polski piastowskiej, w: Scriptura custos memoriae. Prace historyczne, red. D. Zydorek, Poznań 2001, s. 3 n.

Przykład opisu wydawnictwa źródłowego:

Miracula venerabilis patris Prandotae episcopi Cracoviensis, wyd. W. Kętrzyński, w: MPH, t. 4, Lwów 1884 [dalej: Miracula Prandotae], nr 8, s. 452 n.

7. W przypisach odnoszących się do opracowań podajemy za pierwszym razem podstawowy opis bibliograficzny, a następnie inicjał imienia i nazwisko autora oraz skrócony tytuł bez wielokropka,

np. za pierwszym razem: W. Abraham, Organizacja Kościoła w Polsce do połowy wieku XII, Poznań 1962, s. 98-103, a następnie: W. Abraham, Organizacja Kościoła, s. 117-120;

lub: B. Kürbisówna, Żywot bł. Salomei jako źródło historyczne, w: Studia historica. W 35-lecie pracy naukowej Henryka Łowmiańskiego, Warszawa 1958, s. 145-154, a następnie: B. Kürbisówna, Żywot bł. Salomei, s. 150.

Uwaga - nie używamy: op. cit.

8. W przypisach odnoszących się do wydawnictw źródłowych stosujemy skróty znajdujące się w Spisie skrótów na końcu każdego tomu „Studiów Źródłoznawczych”. Jeżeli dane wydawnictwo nie ma swojego skrótu w tym Spisie, a jego nazwa powtarza się w naszym artykule, tworzymy skrót w pierwszym przypisie, umieszczając go w nawiasie kwadratowym po słowie „dalej”, np. Korespondencja żupnika krakowskiego Mikołaja Serafina z lat 1437-1459, wyd. W. Bukowski, T. Płóciennik, A. Skolimowska, Kraków 2006 [dalej: Korespondencja żupnika], nr 27.

W przypadku cytowania tekstu dostępnego w internecie, stosujemy zapis zgodny z następujący przykładem:

H. Rutkowski, Mapy Karola Perthéesa, <http://mapy.geohistoria.pl/perthees/TMH-Komentarz_do_map_Pertheesa.pdf> [dostęp: 28.03.2014]

9. Prosimy o dołączenie do artykułów i innych tekstów wymienionych w pkt. 2: streszczenia o objętości nie przekraczającej 1 strony maszynopisu (do 1800 znaków ze spacjami), z zaznaczeniem języka, na który ma być tłumaczone (lub od razu w tym języku).

W streszczeniu nie należy ograniczać się jedynie do omówienia treści. Należy przedstawić krótko również rezultat przeprowadzonej analizy i główne konkluzje z niej płynące oraz omówić zastosowaną metodologię.

Pod imieniem i nazwiskiem, filiacją lub miastem pochodzenia Autora prosimy umieścić tytuł a następnie, pod tytułem: Zarys treści (objętość 400–700 znaków; krótka charakterystyka zawartości artykułu); a pod tym Słowa kluczowe / keywords (max 5-7 słów lub fraz w języku polskim i angielskim).

Do artykułów i innych tekstów wymienionych w pkt. 2 prosimy o dołączenie krótkiej noty o Autorze w języku polskim i angielskim (do 500 znaków). Prosimy podawać pełny adres podstawowego miejsca pracy oraz aktualny adres e-mail. Dane te są konieczne do indeksowania w bazach danych, zgodnie z wymogami MNiS.

10. Przyjmujemy do druku materiały oryginalne. Tekst musi być wynikiem samodzielnych badań, niepublikowanych wcześniej w innych czasopismach.

Jeżeli przesłany do redakcji tekst był przedtem rozpowszechniany w innej formie (np. w wersji skróconej, w formie wykładu, w innym języku, w Internecie) prosimy Autorów o podanie stosownej informacji, abyśmy mogli ocenić zasadność publikacji na naszych łamach.

12. Spisy treści artykułów ze Studiów Źródłoznawczych (począwszy od pierwszego numeru) znajdują się w bazie polskich czasopism humanistycznych Bazhum pod adresem <bazhum.muzhp.pl>. Spisy treści poszczególnych tomów udostępniane są także w Repozytorium Cyfrowym Instytutów Naukowych pod adresem <rcin.org.pl/dlibra>. W ramach tego repozytorium w wolnym dostępie umieszczane są także stopniowo Skany artykułów (począwszy od t. 1), w miarę uzyskiwania licencji autorskich od autorów lub ich spadkobierców.